

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιρλανδίας που ασκήθηκε στις 13 Φεβρουαρίου 2006

(Υπόθεση C-88/06)

(2006/C 108/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Enegren και I. Kaufmann-Bühler)

Καθής: Ιρλανδία

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιρλανδία, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2001/45/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2001, για την τροποποίηση της οδηγίας 89/655/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές ασφαλείας και υγείας για τη χρησιμοποίηση εξοπλισμού εργασίας από τους εργαζομένους κατά την εργασία τους (δεύτερη ειδική οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ) ⁽¹⁾1, ή εν πάση περιπτώσει παραλείποντας να τις κοινοποιήσει στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία.
- να καταδικάσει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προδεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 19 Ιουλίου 2004.

(¹) ΕΕ L 195, της 19^{ης} Ιουλίου 2001, σ. 46.

Αναίρεση που άσκησε στις 15 Φεβρουαρίου 2006 η Bausch & Lomb Inc. κατά της απόφασης του Πρωτοδικείου που εκδόθηκε στις 17 Νοεμβρίου 2005 στην υπόθεση T-154/03: Biofarma SA κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-95/06 P)

(2006/C 108/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Bausch & Lomb Inc. (εκπροσωπούμενη από τους: M. Silverleaf QC, R. Black, B. Gerber και E. Kohner, Solicitors)

Αντίδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: 1. Biofarma SA· 2. Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
- να διατάξει να αναβιώσει η ισχύς της απόφασης του τρίτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 5ης Φεβρουαρίου 2003·
- να διατάξει το ΓΕΕΑ να προβεί στην καταχώριση, για λογαριασμό της ανααιρεσείουσας, του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση·
- να καταδικάσει το ανααιρεσίβλητο στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας καθώς και της διαδικασίας ενώπιον του Πρωτοδικείου.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι η απόφαση του Πρωτοδικείου πρέπει να αναιρεθεί για τους ακόλουθους λόγους:

Με την απόφαση, το Πρωτοδικείο ανέφερε ότι υπήρχε κίνδυνος συγχύσεως, εκ μέρους του κοινού, μεταξύ των δύο επίμαχων σημάτων. Η ανααιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι το Πρωτοδικείο, καταλήγοντας στο ως άνω συμπέρασμα, υπέπεσε σε νομική πλάνη ή/και παρέβη την προβλεπόμενη διαδικασία. Τα σφάλματα στα οποία υπέπεσε το Πρωτοδικείο συνοψίζονται κατωτέρω.

Το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη ως εκ του ότι δεν εξέτασε, είτε προσηκόντως είτε καθόλου, αν τα προϊόντα για τα οποία ζητείται η καταχώριση των αντιπαρτιθεμένων σημάτων είναι παρεμφερή προϊόντα. Όσον αφορά τις σχετικές προϋποθέσεις, το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη.

Το Πρωτοδικείο όφειλε να εξετάσει αν τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση είναι παρεμφερή με εκείνα για τα οποία έχει παγιωθεί η χρήση του αντιπαρτιθεμένου σήματος. Αν το Πρωτοδικείο είχε ενεργήσει κατ' αυτόν τον τρόπο, θα είχε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι τα εν λόγω προϊόντα δεν είναι παρεμφερή και, ως εκ τούτου, ότι δεν υπήρχε έρεισμα για την εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β'. Επικουρικώς, το Πρωτοδικείο έπρεπε να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι υφίσταται, το πολύ, μια ισχνή ομοιότητα ως προς το είδος των προϊόντων και ότι μια τέτοια ασήμαντη ομοιότητα, όταν σταθμίζεται στο συνολικό ισοζύγιο που αφορά τον προσδιορισμό του αν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως, απαιτεί πολύ υψηλό βαθμό ομοιότητας μεταξύ των αντιπαρτιθεμένων σημάτων και των λόγων (που δεν εκτέθηκαν) για τους οποίους το σχετικό κοινό μπορούσε να αναμένει ότι τα εν λόγω προϊόντα προέρχονται από συναφείς, από εμπορικής απόψεως, πηγές.

Το Πρωτοδικείο, εφαρμόζοντας το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', κατά την εκ μέρους του εξέταση της σχετικής ομοιότητας των αντιπαρατιθεμένων σημάτων, υπέπεσε σε νομική πλάνη. Το Πρωτοδικείο προέβη στην εκτίμησή του όχι βάσει μιας σφαιρικής εκτίμησης της συνολικής εντύπωσης που προκαλούν τα σήματα, από οπτικής ή ακουστικής απόψεως, στον μέσο καταναλωτή, αλλά βάσει μιας σύντομης ανάλυσης των γλωσσικών και λεκτικών χαρακτηριστικών των λέξεων από τις οποίες αποτελούνται τα αντιστοιχα σήματα.

Κατά την εκτίμηση της ομοιότητας, το Πρωτοδικείο όφειλε να εξετάσει τα σήματα ως σύνολο και σε σχέση με τον αντίκτυπο του συνόλου των αντιπαρατιθεμένων σημάτων στον μέσο καταναλωτή από οπτικής και, ειδικότερα, από ακουστικής απόψεως. Περαιτέρω, το Πρωτοδικείο δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι τα επίμαχα προϊόντα είναι προϊόντα σε σχέση με τα οποία ευλόγως αναμένεται από το σχετικό κοινό να επιδείξει ιδιαίτερη επιμέλεια τόσο κατά την επιλογή όσο και κατά τη χρήση των εν λόγω προϊόντων. Αν το Πρωτοδικείο είχε εφαρμόσει την ορθή προσέγγιση, θα είχε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι τα δύο σήματα διαφέρουν τόσο από ακουστικής όσο και από οπτικής απόψεως.

Το Πρωτοδικείο δεν προσδιόρισε το σχετικό κοινό και, ως εκ τούτου, υπέπεσε σε νομική πλάνη. Ως προς την εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', το Πρωτοδικείο, προσδιορίζοντας ότι οι ασθενείς αποτελούν μέρος του σχετικού κοινού, υπέπεσε σε νομική πλάνη. Το Πρωτοδικείο όφειλε να καταλήξει στο συμπέρασμα, σύμφωνα με τον νόμο, ότι το σχετικό κοινό αποτελείται από τα μέλη των ιατρικών επαγγελμάτων.

Το Πρωτοδικείο, κατά την εκτίμηση της ομοιότητας, ενήργησε κατά μηχανιστικό τρόπο. Το Πρωτοδικείο δεν προέβη σε στάθμιση των ομοιοτήτων που είχε διαπιστώσει και δεν εξέτασε αν οι εν λόγω ομοιότητες οδηγούσαν σε κίνδυνο συγχύσεως. Αντιθέτως, θεώρησε ότι υφίστατο τέτοιος κίνδυνος. Το Πρωτοδικείο, ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, παρέβλεψε τις διαφορές μεταξύ των αντιστοιχών σημάτων και προϊόντων και θεώρησε ότι οι εν λόγω διαφορές δεν κλονίζουν την ύπαρξη του ως άνω κινδύνου. Το Πρωτοδικείο κατέληξε στο συμπέρασμα αυτό χωρίς να διευκρινίσει τους λόγους που το οδήγησαν στο εν λόγω συμπέρασμα. Επομένως, το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη κατά την εκ μέρους του εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', όπως αυτό ερμηνεύεται από το Δικαστήριο, ή/και παρέβη την προβλεπόμενη διαδικασία, και ιδίως το άρθρο 81 του Κανονισμού Διαδικασίας, ως εκ του ότι δεν αιτιολόγησε την απόφασή του.

Το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε νομική πλάνη ως εκ του ότι δεν έλαβε υπόψη το επίπεδο της προσοχής που επιδεικνύει ο μέσος καταναλωτής των σχετικών προϊόντων και το αν το εν λόγω επίπεδο της προσοχής μπορεί να μειώσει τον κίνδυνο συγχύσεως. Το Πρωτοδικείο όφειλε να λάβει υπόψη το ιδιαίτερο υψηλό επίπεδο της προσοχής που επιδεικνύει ο μέσος καταναλωτής όταν προετοιμάζει και προβαίνει στην επιλογή του μεταξύ των σχετικών προϊόντων, καθώς και το αποτέλεσμα που μπορεί να έχει επί του κινδύνου συγχύσεως το εν λόγω επίπεδο της προσοχής. Επομένως, το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη κατά την εκ μέρους του εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', όπως αυτό ερμηνεύεται από το Δικαστήριο.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunal des affaires de Sécurité Sociale de Paris στις 22 Φεβρουαρίου 2006 — Philippe Derouin κατά Union pour le Recouvrement des Cotisations de Sécurité Sociale et d'allocations Familiales de Paris — Region Parisienne (Urssaf)

(Υπόθεση C-103/06)

(2006/C 108/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal des Affaires de Sécurité Sociale de Paris.

Ημερομηνία καταθέσεως: 22 Φεβρουαρίου 2006

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Philippe Derouin.

Καθής: Union pour le Recouvrement des Cotisations de Sécurité Sociale et d'allocations Familiales de Paris — Region Parisienne (Urssaf).

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει ο κανονισμός 1408/71, της 14ης Ιουνίου 1971⁽¹⁾, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαγορεύει σε σύμβαση, όπως η γαλλοβρετανική φορολογική σύμβαση της 22ας Μαΐου 1968, να προβλέπει ότι τα αποκτηθέντα στο Ηνωμένο Βασίλειο εισοδήματα από εργαζόμενους, οι οποίοι κατοικούν στη Γαλλία και υπάγονται σε σύστημα κοινωνικής ασφάλισης στο κράτος αυτό, αποκλείονται από τη βάση υπολογισμού της γενικής κοινωνικής εισφοράς (C.S.G.) και της εισφοράς για την εξόφληση του κοινωνικού χρέους (C.R.D.S.), που επιβάλλονται στη Γαλλία;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου της 14ης Ιουνίου 1971 περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ L 149, σ. 2).